

Sygn. akt III W 1315/14

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Glijerska - Socha

Protokolant: Joanna Czwojdzińska

po rozpoznaniu w dniach 26.02.2016r. i 09.03.2016r.

sprawy

T. S.

Syna K. i S. z domu D.

ur. (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 30 lipca 2014r. około godz. 23:50 w miejscowości D. woj. (...) na ul. (...) jako właściciel firmy (...) dopuścił do wykonywania przewozu drogowego pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) przez kierowcę P. W., który nie ukończył wymaganego w związku z tym przewozem szkolenia, nie posiadał orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania prac na stanowisku kierowcy, nie posiadał orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania prac na stanowisku kierowcy, nie wyposażył kierowcy w obowiązujący rozkład jazdy wymagany w związku realizowanym przewozem oraz dopuścił do prowadzenia w/w pojazdu na drodze publicznej osobę nie mającą wymaganych uprawnień

tj. o popełnienie wykroczenia z art. 92 ust. 3 ustawy o transporcie drogowym i art. 96 § 1 pkt 2 kw

I. obwinionego T. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 92 ust. 3 ustawy z dnia 6.09.2001r. o transporcie drogowym i art. 96 § 1 pkt 2 kw i za czyn ten na podstawie art. 96§2kw w zw. z art. 96§1 pkt 2 kw wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 2000 / dwóch tysięcy złotych,

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100/ stu/ złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 200 / dwustu/ złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt III W 1315/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2014r. w D.przy ul. (...)funkcjonariusz Policji G. M.zatrzymał do kontroli drogowej pojazd marki R. (...)o numerze rejestracyjnym (...)autobus linii nr (...)należący do Przedsiębiorstwa (...). Kierującym wyżej wymienionym pojazdem był P. W., który wykonywał transport drogowy na linii 33 na trasie W.- D.. P. W.nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami wymagającymi prawa jazdy kategorii „D”, dokumentu potwierdzającego ukończenie szkolenia wymaganego w związku z wykonywaniem przewozu drogowego, orzeczenia lekarskiego o braku

przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy , orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy , rozkładu jazdy . P. W. pobrał w/w/ pojazd , którym wykonywał transport z terenu firmy Przedsiębiorstwa (...) za zgodą właściciela firmy obwinionego T. S. i wykonywał prace za innych kierowców , którzy z różnych powodów nie stawili się w pracy . P. W. nie był zatrudniony u T. S. a za wykonywaną pracę otrzymywał tzw. ” dniówki”.

Dowód:

zeznania świadka P. W. /k- 6-7, adnotacja z rozprawy głównej z dnia 26.02.2016- 00: 24 :03 k- 99

protokół kontroli drogowej /k- 3-5 /

zeznania świadka G. M. /adnotacja 00:15:43 z rozprawy głównej z dnia 26.02.2016r. k- 99/

Obwiniony T. S. nie składał wyjaśnień w postępowaniu prowadzonym przez K. w W. , na rozprawę główną nie stawiał się wezwany osobiście .

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadto zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina obwinionego T. S. co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości . Na powyższe wskazują zeznania świadków P. W. i G. M., protokół kontroli drogowej z dnia 30 lipca 2014r wraz z załącznikami . Zeznania świadków są spójne , logiczne , wzajemnie ze sobą korespondujące i znajdujące pełne odzwierciedlenie we wskazanym dokumencie. Jak wskazał świadek P. W. podczas rozmów z T. S. w/w/ obwiniony nigdy nie pytał go o posiadane kwalifikacje oraz stosowne zaświadczenia i dokumenty uprawniające do wykonywania przewozu drogowego .

W tych okolicznościach sąd uznał, że obwiniony T. S. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona wykroczeń z art. 92 ust 3 ustawy z dnia 6.09.2001r. o transporcie drogowym i art. 96§1 pkt 2 kw .

Stosownie do art. 92 ust 3 ustawy z dnia 6.09.2001r. o transporcie drogowym osoba zarządzająca przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca transportem w przedsiębiorstwie , o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady / WE/ nr 1071/2009, a także inna osoba wykonująca czynności związane z przewozem drogowym , która naruszyła obowiązki lub warunki przewozu drogowego albo dopuściła chociażby nieumyślnie do powstania takich naruszeń podlega karze grzywny w wysokości do 2000 złotych Art. 92 ust 4 tej ustawy przewiduje, że wykaz naruszeń, o których mowa w ust. 3, oraz wysokości grzywien za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 2 do ustawy. Dopuszczenie do wykonywania przewozu drogowego przez kierowcę , który nie ukończył wymaganego w związku z przewozem szkolenia, nie posiada orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, nie posiada orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy wymienione są pkt 3 załączniku nr 2 do wskazanej ustawy .

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt.10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym do kierowania autobusem wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii „D”. Pojazd , którym poruszał się W. W. został sklasyfikowany jako autobus wobec czego do kierowania tym pojazdem wymagane było posiadanie prawa jazdy kategorii „D”. Art. 96 § 1 pkt 2 kw stanowi, że właściciel , posiadacz , użytkownik lub prowadzący pojazd , który na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu dopuszcza do prowadzenia pojazdu osobę nie mającą wymaganych uprawnień podlega karze grzywny . W tej sytuacji przyjęta przez oskarżyciela publicznego kwalifikacja prawna czynu nie może budzić żadnych wątpliwości . W myśl art. 9§2 kw jeżeli jednocześnie orzeka się za ukaraniu za dwa lub więcej wykroczeń wymierza się łącznie karę w granicach zagrożenia określonych w przepisie przewidującym najsurowszą karę , co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu środków karnych na podstawie innych naruszanych przepisów . Wobec powyższego przepis art. 96§1 pkt 2 kw stanowił podstawę wymiaru kary orzeczonej wobec obwinionego T. S.. Wymierzając obwinionemu karę sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się wielością oraz wagą naruszonych przez obwinionego norm prawnych. Dopuszczenie

do wykonywania transportu drogowego kierowcy, który nie posiada stosownych uprawnień i nie daje tym samym gwarancji właściwego, bezpiecznego wykonywania przewozu osób stwarza poważane zagrożenie zarówno dla samych pasażerów jak i innych uczestników ruchu drogowego. Okoliczności łagodzących sąd się nie dopatrył.

W ocenie sądu wymierzona obwinionemu łącznie kara grzywny w kwocie 2000 złotych jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy. Obwiniony T. S. odczuje dolegliwość orzeczonej kary i możliwości finansowe by orzeczoną grzywnę uiścić. Na podstawie art. 118 §1 i 3 kpw obciążono obwinionego wydatkami postępowania w łącznej wysokości 100 złotych określonej stosownie do art. 118§ 4 kpw Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia / §1 pkt 1 wskazanego rozporządzenia /. O opłacie orzeczono stosownie do treści art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.